

A Fővárosi Ítéltábla a Kuczora Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kuczora Gergely ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. szeptember 24. napján kelt 31.P.24.081/2014/2. számú ítélete ellen a felperes részéről 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az I. rendű alperest az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni: „...-án online formában és ...-én nyomtatott számban megjelent „...” című cikkünkben azt a hamis látszatot keltettük, hogy a ... (...) nem kíván válaszolni a cikk témájába vágó újságírói megkeresésre. Ezzel szemben a tény egyrészt az, hogy újságírónk nemcsak a cikk szerinti témában tett fel kérdéseket, másrészt pedig az, hogy a hatályos jogszabályok értelmében a ...-nak a cikk megjelenése után is még legalább egy hét rendelkezésére állt a szakszerű válaszok elkészítésére és megküldésére.”

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 forint perköltséget.

A felperes sajtó-helyreigazítás iránti keresetét a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1)-(2) bekezdésében, a PK 12. és 14. számú állásfoglalásban, az Alaptörvény IX. cikkének (1), (2), (4), (6) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján bírálta el, figyelemmel az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatának indokolásában írtakra is.

Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által sérelmezett közlés nem kelti azt a hamis látszatot, hogy nem kíván válaszolni a feltett kérdésekre, az átlagolvasó számára a leírtakból

egyértelműen kitűnik az, hogy a felperes a nyári szabadságolások miatt nem tudott választ adni az alperesi kérdésekre, egy szűk hét alatt sem. A nyári szabadságokra történő felperesi hivatkozás nem jelent végleges megtagadási okot, a leírtakból nem az tűnik ki, hogy a felperes egyáltalán nem kívánt válaszolni a kérdésekre.

Az újságíró véleményének tekintette azt, hogy egy szűk hét elegendő kellene legyen a válaszadásra, amely véleménynyilvánítás nem helyreigazítható. A feltett kérdések alapján alkotott azon értékelés, hogy azok megválaszolására hat nap elegendő, a logika szabályaival nem ellentétes véleményalkotás.

A felperes által hivatkozott, a helyreigazítási kérelemben megjelölt körülmények elhallgatásával sem keletkezett hamis látszat. Az, hogy más témájú kérdéseket is tartalmazott az alperesi megkeresés, önmagában nem bír jelentőséggel abból a szempontból, hogy a feltett kérdésekre mennyi idő alatt nem válaszolt a felperes a szabadságolások okán. A felperes részére megküldött levelében az újságíró egyértelműen utalt arra, hogy a közérdekű adat kiadására irányuló igényénél más határidőt kell betartani, a kétfajta adat kérése a levelében világosan elkülönült.

A perköltségviselés körében a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság határozatával szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Megítélése szerint helytelen az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint valamely megkeresés csak akkor minősül az Infotv. hatálya alá tartozó közérdekű adatigénylesnek, ha azt a megkereső kifejezetten akként jelöli meg. Az, hogy valamely információ megismerésére irányuló igény az Infotv. hatálya alá tartozó közérdekű adatigénylesnek minősül-e vagy sem, nem az igénylő szubjektív megítélésétől függ, hanem e tekintetben kizárólag a megismerni kívánt adat minősége bír jelentőséggel.

Nem osztotta azt az álláspontot sem, miszerint a vélemény kategóriájába tartozna annak megítélése, hogy mennyi időre van szükség a felpereshez intézett kérdések megválaszolására, ugyanis ezen kérdések jellegéből adódóan ezekre is a törvényben meghatározott 15 napos határidő volt az irányadó.

A szűk egy hét alatt „sem” tudott válaszolni megfogalmazás az átlagolvasó számára is többletjelentést hordoz a „nem” szó használatához képest, arra utal, hogy az újságíró által megadott időben a felperesnek válaszolnia kellett volna, így ez a közlés a való tények hamis színben történő feltüntetése és nem tartozik a véleménynyilvánítás körébe.

Az I-II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csak visszautal.

A peranyagból megállapíthatóan az alperes újságírója 2014. augusztus 5. napján e-mailben fordult a

felpereshez, melyben nyolc kérdésre kérte a válaszadást, ezek közül két kérdés tekintetében jelölte meg, hogy kérelme közérdekű adatigénylésre irányul. Az alperesi újságíró megkeresésében a közérdekű adatigénylési kérelem teljesítésére a törvény által előírt határidőt tekintette irányadónak, a kérdésekre pedig a következő hétfő este hat órát jelölte meg a válaszadás időpontjaként.

A kereset tárgyává tett, az I. rendű alperes szerkesztésében, a II. rendű alperes üzemeltetése mellett megjelenő online lapban ... napján, míg az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által kiadott ... című napilap ...-i számában jelent meg a „...” című cikk.

Az újságírói megkeresésnek a felperes 2014. augusztus 21. napján tett eleget, ezt megelőzően azonban - az alperesek által elismerten - 2014. augusztus 11-én e-mailben tájékoztatta az újságírót arról, hogy a nyári szabadságolások miatt nem tudja a kért határidőig összeállítani a kérdésekre adandó válaszokat.

A Fővárosi Ítéltábla abban osztotta a felperes fellebbezési álláspontját, miszerint nem az adatigénylő szubjektív álláspontja határozza meg azt, hogy az általa kért adat közérdekű adatnak, így kérelme közérdekű adatigénylésnek minősül-e vagy sem.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontja egyértelműen meghatározza a közérdekű adat fogalmát. Az Infotv. 28. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a közérdekű adat megismerése iránt szóban, írásban vagy elektronikus úton bárki igényt nyújthat be. A 29. § (1) bekezdése szerint a közérdekű adat megismerésére irányuló igénynek az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv az igény tudomására jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül tesz eleget. A (2) bekezdés értelmében ha az adatigénylés jelentős terjedelmű, illetve nagy számú adatra vonatkozik, az (1) bekezdésben meghatározott határidő egy alkalommal 15 nappal meghosszabbítható. Erről az igénylőt az igény kézhezvételét követő 8 napon belül tájékoztatni kell.

Kétségtelen, hogy a felperes az Infotv-ben előírt 8 napos határidőben tájékoztatta az alperesek alkalmazottját arról, hogy az általa kért határidőig a válaszokat a szabadságolások miatt megadni nem tudja. Ebben a levélben a felperes az alperes által előterjesztett közérdekű adatigénylésre, valamint egyéb válaszadásra irányuló kérelmeket nem választotta külön, de nem is jelezte, hogy valamennyi kérést közérdekű adatigénylésnek tekint.

Mindezeket értékelve a Fővárosi Ítéltábla is úgy ítélte meg, hogy a cikkben leírtak a valóságnak megfeleltek, tekintettel arra, hogy az újságíró a feltett kérdéseire hat napos határidővel igényelte a válaszadást, amit a felperes a nyári szabadságolásokra hivatkozással nem teljesített. Nem vitás, hogy a „sem” szó használatának van többlettartalomra utaló felhangja, de a kereseti kérelem elbírálása során nem volt figyelmen kívül hagyható annak ténye, miszerint a perbeli cikk lényegét nem az képezte, hogy az alperesi kérdésekre a felperesi társaság tudott-e válaszolni vagy sem, illetve milyen határidő alatt. Az írás arról számol be, amit annak alcíme is tartalmaz, miszerint már 552.663.000 forintnál jár az ... államtitkárhoz, illetve korábbi munkatársaihoz köthető cégeknek, szervezeteknek kifizetett állami források összege, és újabb meghívásos pályázatokra, versenytárs nélkül megszerzett megbízásokra bukkantak.

A fentiekből következően a felperes által kifogásolt mondat nem tekinthető a való tények hamis színben történő feltüntetésének, nem kelti azt a látszatot, hogy az adatközlést a felperes egyáltalán nem akarta teljesíteni, és nem kívánt válaszolni az alperesi megkeresésre.

Sajtó-helyreigazításra a PK 12. számú állásfoglalás I. pontjában írtakból kitűnően csak valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tényállítások közzlése, híresztelése esetében kerülhet sor, ezen feltételek hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a kereseti kérelmet.

A perköltségviselés kérdésében a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, az eredménytelenül fellebbező felperes köteles viselni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illetéket, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. Az alpereseknek a másodfokú eljárásban értékelhető költségigényük nem merült fel.

Budapest, 2014. május 19.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő